

ת"פ (חדרה) 37180-08-24 - מדינת ישראל נ' חאתם גואמיס

תאריך תצוגה: 10/12/2024

takd_id:

mms_p:80;שלום:takd_s:20241210;takd_d:10.12.2024;takd_u:31.12.2024;mms_s;37180-08-24@תפ
495;mms_y:2024;mms_v:4;orig_filename:90b58cb093010000090037f6ac1b8731.html;taktzir_exis
t:0;kt_exist:0

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 37180-08-24 מדינת ישראל נ' גואמיס ואח'

תיק חיצוני: 339445/2024

בפני כב' סגנית הנשיאה, השופטת ליזי פרוינד

מדינת ישראל

מאשימה
נגד

1. חאתם גואמיס
2. מוחמד חמידאת (עציר)

נאשמים

להלן גזר הדין כפי שהוקרא לצדדים היום.

גזר דין - נאשם 1

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין בישראל, לפי **סעיף 12(א) (ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952**. זאת בזמן שמדינת ישראל נתונה במלחמת "חרבות ברזל".

כעולה מעובדות כתב האישום, הנאשם הוא נהג מונית ובעליה, וביום 12.8.24 בשעות הבוקר, הסיע תושב שטחים שאינו מורשה להכנס לישראל או לשהות בה, מהישוב טמרה לכיוון ברטעה, בתמורה ל-250 ₪.

הנאשם דנא הואשם ביחד עם השב"ח בכתב אישום שהוגש נגדם במשותף, ודינו של האחר נגזר תוך הכרה בכך שבעבר החזיק באישור כניסה ועבודה בישראל.

הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו המאשימה תבקש להעמיד את מתחם הענישה כמשתרע בין 4 ל-12 חודשים בפועל (ולא על דרך של עבודות שירות), כשעונשו של הנאשם יגזר ברף התחתון, כלומר 4

עמוד 1

חודשי מאסר בפועל, ואילו ההגנה תבקש כי חודשים אלה ירוצו בעבודות שירות. בנוסף, יוטל קנס בסך 5,000 ₪ ומאסר על תנאי.

יצוין כי במסגרת טיעוני הצדדים לעונש שבאו לאחר הצגת ההסדר, נדון על ידי הצדדים שניהם נושא חילוט הרכב, כעתירת המאשימה בכתב האישום - על אף שהיבט זה לא הוזכר במסגרת הצגת הסדר הטיעון.

טיעוני הצדדים

כראיות לעניין העונש הוגשו מטעם ההגנה מסמכים המלמדים על שירות הנאשם בצה"ל, אישורי ביטוח לאומי וכן שווי הרכב שחילוטו מתבקש - אשר הוגש מטעם כל אחד מן הצדדים ושנוי במחלוקת.

טיעוני המאשימה עמדו על הערכים החברתיים המוגנים בעבירה אותה ביצע הנאשם, אשר מקבלים משנה תוקף בשעה שבה המדינה נמצאת במצב מלחמה ועל כן מדובר בפגיעה משמעותית.

הפנתה לכך שלאחר פרוץ המלחמה השתנתה והוחמרה מדיניות הענישה לגבי שוהים בלתי חוקיים, וממילא מסיעים, מעסיקים ומלינים כנלמד היטב אף מהתיקון לחוק הכניסה לישראל.

משמדיניות הענישה שנהגה עד לפרוץ המלחמה כללה הטלת עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, הרי נוכח המצב הביטחוני, והצורך בהרתעת הרבים בהתאם לסעיף 40' לחוק העונשין, עתרה התובעת לגזור על הנאשם מאסר בפועל ממשי, לצד ענישה נלווית.

הודגש כי מדובר בהסעה שבוצעה באמצעות רכבו של הנאשם המשמש כמונית בתמורה כספית, היינו רווח כלכלי המצדיק ענישה גם בהיבט זה. על כן עתרה גם לחילוט רכבו והטלת קנס משמעותי.

באשר לשווי הרכב, נחלקו הצדדים. המאשימה הציגה מתוך מחירון לוי יצחק כי שווי הרכב הנו 61,200 ₪ ואילו ההגנה טענה, כפי שיפורט בהמשך, שהשווי נמוך בהרבה בשל ההפחתה הנלווית לשימוש הרכב כמונית.

טיעוני ההגנה לא חלקו על חומרת העבירה בתקופה זו אך ביקשו לקבוע כי גם ענישה שתרוצה בדרך של עבודות שירות הנה חמורה דיה.

הודגש גילו של הנאשם, בן 62, שמעולם לא הסתבך בפלילים, אדם ששירת את מדינת ישראל נאמנה גם כחייל סדיר וגם בשירות מילואים ותרם כל חייו למדינה. נלמד כי שימש כקב"ט בקניון לב המפרץ ולימים נהיה נהג מונית, עבד ושילם מיסים כנדרש.

עוד הפנה הסנגור לכך שהשב"ח שהוסע היה מוכר לנאשם כמי שאחז בהיתר כניסה כדין אשר הסתבר כי בוטל עקב המלחמה וביקש לראות בכך נסיבה מקילה. כך גם העובדה כי האיסוף היה מהארץ החוצה ולא להיפך.

נטען כי הן מצוקת הכליאה והן דו"ח ועדת דורנר על השלכותיה, מצביעות כי מאסר בפועל קצר

כעתירת המאשימה, לא ישיג את מטרת הרתעת הרבים ויפגע פגיעה בלתי מידתית בנאשם שהעולם הפלילי זר לו ושלמד לקח ממעצרו הראשוני וממהליך כולו.

על כן ביקש להטיל על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות.

לעניין חילוט הרכב, נטען כי הערכתו כפי שהוגשה על ידי המאשימה מתייחסת לרכב פרטי, ולא למונית והגיש תיעוד שווי מאותו מחירון רכב לפיו ערכו מוערך ב- 12,400 ₪. בהינתן הערכה זו ביקש תחת החילוט של הרכב שמשמש לעבודה ופרנסה, לקבוע רכיב של התחייבות או לחלופין של הגדלת הקנס לסכום של 10,000 ₪.

הנאשם הודה באשמה שלא בדק את אישור הנוסע ושב וסיפר כי היה ידוע לו שלאיש כל הזמן היו אישורים.

דין והכרעה

אין חולק אודות הערכים החברתיים המוגנים שבבסיס העבירה מושא עניינו - בראשם שמירה על בטחונה של מדינת ישראל וזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ולהעבירם תחת מסגרת ביטחונית, לא כל שכן בזמן מלחמה. אלה, לצד הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות שלא אחת מתבצעות על ידי תושבי אזור שנכנסים לארץ באופן לא חוקי.

הימים הם ימי מלחמת "חרבות ברזל", מלחמה שנכפתה על מדינתנו ולא ידענו כמותה. בד בבד - כהכבדת סיכון ומעש - וודאי על גורמי הביטחון, נתונה המדינה תחת איומי טרור ממשיים ופעילות חבלנית עוינת שחלקה הניכר מבוצע על ידי תושבי השטחים השואים בישראל שלא כדין. וראה בעניין זה עפ"ג (מחוזי ב"ש) 25013-05-24 מדינת ישראל נ' גבר חרוב שם עמד בית המשפט על מציאות קשה זו, והדגיש כי בתקופה של מתיחות ביטחונית מיוחדת מן הראוי להתייחס ברצינות ובחומרה לכל ענין המערב סכנה לביטחון המדינה ואזרחיה.

גם בימים אלה ממש פועלים כוחות הביטחון ומחרפים נפשם לשם הגנה מפני פיגועים היוצאים או המבקשים לצאת, משטחי האזור כאשר בד בבד מוסיפה תופעת השהיה הבלתי חוקית להציף את ארצנו, ודומה כי אכיפת התופעה שבה להיות משל ממלאת היא דלי מים שבתחתיתו חור. היקף התופעה, הניכרת לעין כל, מתוך כמויות ההליכים בעניינם של שוהים בלתי חוקיים הנפתחים מדי יום בבתי משפט השלום, מלמדת כי על אף התמשכות המלחמה, אין ההרתעה מספקת, ומדי יום מרהיבים נאשמים רבים עוז ונכנסים אל הארץ הנתונה במלחמה ללא מורא.

בהקשר זה ממש יש לראות חלקם של מסיעים ביכולת השוהים הבלתי חוקיים לנוע בארצנו ולהתנהל בה. למעשה אלמלא אלה, קשה היה לנכנסים לארץ ולשוהים בה ללא היתר להשיג מטרתם - תהא אשר תהא.

אדגיש, לא נעלם מעיני מצבם הכלכלי הדחוק של רבים מהנכנסים ארצה ללא היתר, וחזקה היא כי מרביתם אכן נכנסו לשם פרנסה מתוך צורך ממשי, אך אין לנו אלא לנהוג בבחינת המצווה התלמודית - **"עניי עירך קודמים"**. אחרת, נשוב ונחטא לעצמנו במדיניות סלחנית שיש בה ראש וראשון לסכן את בטחון המדינה וזכותה-חובתה לברור את הבאים בשעריה.

כדברי בית המשפט המחוזי בחיפה בעפ"ג **חיפה 38304-01-24** מדינת ישראל נגד יזן עתמאן: **"אם מדינת ישראל נקטה מדיניות 'סלחנית' ו'מכילה' כלפי שוהים בלתי חוקיים תושבי איו"ש ועזה עד יום ה-7 באוקטובר הרי שלאחריו, חובתה כלפי בטחון אזרחיה איננה מתירה לה להמשיך ולנהוג כך ... ככל שתופעת השהייה הבלתי חוקית היא נרחבת ומפושטת יותר ומדיניות הטיפול בה אקראית יותר, 'מכילה' ומקילה יותר, כך יקשה על כוחות הביטחון לאתר את המסתתרים המבקשים לפגוע באזרחינו. מדיניות אכיפה שאיננה נוקשה, אינה מרתיעה ואינה מונעת, מובילה להתפשטות היקף התופעה. במצב זה, סיכוי כוחות הביטחון להצליח במשימת סיכול ההסתננות פוחתים משמעותית. לעומת זאת, הפחתת התופעה מקילה על כוחות הביטחון לבצע את מלאכתם ומגבירה את רמת הביטחון"**.

כך גם בעניינם של המסיעים והמלינים, כבענייננו, כאשר המלחמה ועצם ביצוע ההסעה במהלכה, מהווה נסיבה מחמירה הקשורה בביצוע העבירה **ועל כן הפגיעה בערכים המוגנים הנה משמעותית**.

בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הובאו בחשבון הנסיבות לחומרה, בראשן אפיוני השעה - שעת מלחמה כאמור, העובדה כי הנאשם הסיע את השב"ח תמורת תשלום כחלק ממקצועו כנהג מונית המחיל עליו חובה מוגברת לבדוק מיהותו, וודאי כשיעד הנסיעה לא הותר מקום לספק בדבר היותו תושב שטחים ובכך הגדיל את פוטנציאל הסיכון הביטחוני.

מאידך, ראוי להביא בחשבון מספר נסיבות לקולא: ראשית, הנאשם הכיר את השב"ח שהסיע מתוך הסעתו בתקופה בה החזיק אישור שהיה בארץ ומשכך, יכול היה לתפוס את ההכיר כוונתו לפרנסה בלבד בשהייתו בארץ (על אף השעה שאינה מתכתבת באופן טבעי עם היבט זה); שנית, ההסעה היתה משטח מדינת ישראל אל עבר המחסום ולא להיפך, כך שלמעשה הנאשם לא סייע לשב"ח להיכנס לשטחי המדינה ולהתנייד בה, אלא הסיעו אל מחוץ לשטחי המדינה.

בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים רבים הוטלו על נאשמים עונשי עבודות שירות, גם בעת הזו**.

ת"פ 2084-11-23 מדינת ישראל נ' שאריף אלגלאוי - פסיקה אליה הפנתה המאשימה - נאשם שהודה בעבירה של הסעת שוהי בלתי חוקי לאחר פרוץ המלחמה אך לפני תיקון החקיקה. נקבע מתחם עונש שנע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בימ"ש התייחס לעברו התעבורתי והפלילי של הנאשם ובנטילת האחריות וקבע שיש להשית עונש במרכז המתחם וקבע כי הנאשם ירצה **9 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וכן ענישה נלווית**.

ת"פ 46874-01-24 מדינת ישראל נ' עומר קושקוש - נאשם שהורשע בהסעת 2 תושבים זרים,

שלא החזיקו באישור שהייה בישראל, בתמורה. לנאשם הייתה הכרות מוקדמת עם המוסעים ונקבע מתחם ענישה שנע בין 3 חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר וזאת לצד רכיבי ענישה נלווים. הנאשם בן 67, נעדר עבר פלילי, הודה בהזדמנות הראשונה ונטל אחריות, מתקיים מקצבת הכנסה, סובל מבעיות רפואיות, שהה במעצר ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית וקנס בסך 5,000 ₪ עם פסילה על תנאי.

בת"פ 37379-03-24 מדינת ישראל נ' מוצטפא אל גראד - נאשם הורשע בגין הסעת 3 תושבים זרים ללא תמורה וללא היכרות מוקדמת משטח מדינת ישראל אל המחסום בזמן המלחמה. נקבע מתחם עונש שנע בין 3 חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הושטו 6 חודשי מאסר בפועל, שירוצו בעבודות שירות.

בת"פ 31326-08-24 מד"י נ' חפאג'ה (29.10.24) הורשעה נאשמת בהסעת 2 תושבים זרים, נעדרת עבר פלילי. נקבע מתחם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, ובית המשפט התחשב בהיותה אם יחידנית ל-3 ילדים קטנים. נגזרו עליה 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וקנס בסך 2,500 ₪.

אשר על כן, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הוא החל מ-4 חודשי עבודות שירות ועד -15 חודשי מאסר בפועל.

נוכח כלל האמור, לאחר שבחנתי את כל אדני הענישה המתחייבים על-פי סימן א' 1 לחוק העונשין בהתחשב בעקרון ההלימה; בשים לב לעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים - אשר מתעצמת נוכח אפיוני השעה ובשל היותו של הנאשם נהג מונית אשר הסיע את השב"ח בתמורה כספית משמעותית - אני גוזרת דינו של הנאשם כדלקמן:

1. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות.

בהסכמת הנאשם ובהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות הנאשם ירצה את עבודות השרות בבית חולים סיעודי אחוזת הצפון - שפרעם.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 22.1.25 שעה 08:00 ביחידת ברקאי, עבודות שרות שלוחת צפון - מתחם כלא מגידו.

מובהר לנאשם שבמידה ולא יבצע את עבודות השרות או לא יישמע להוראות הממונה על עבודות השרות ונהליו, יהא מוסמך הממונה להפקיע את עבודות השרות והנאשם ירצה את יתרת העונש במאסר ממש.

2. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק הכניסה לישראל.

3. 12 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירה של הסעת תושב זר.

4. באיזון הקנס עליו הוסכם והעתירה הנלווית לחילוט, אשר וודאי תפגע אנושות במקור לחמו של הנאשם, היות וזו לו העבירה הראשונה מסוגה, מצאתי לאזן כלל הנדרש בהטלת **קנס בסך של 13,000 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתו** ולהימנע מחילוט הרכב. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים החל ביום 10.1.25. לא ישולם תשלום במועד, יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי.

ככל וקיימות ערבויות והפקדות בתיק - יוחזרו למפקיד בכפוף לכל דין או החלטה משפטית מחייבת אחרת.

זכות ערעור כדין.

ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10 דצמבר 2024.